

سرود الفبا

عظیم نوذر الیاس ■

ی از برای یاری
دوم حرف حیات است

حالا که گشت آخر
سروده‌ی الفبا

همه با هم می خوانیم
درود پاک خود را:

تا هست آسمانها
تا هست باد و باران

تا هست نور و شادی
تا هست مهر یاران

چراغ علم و دانش
همیشه باد روشن

بالنده باد مردم
پاینده باد میهن
۱۵ دسامبر ۱۹۹۲ - تورنتو

ع از برای عاشق
عروس و عاقل بود

غ از برای غنچه
چراغ محفل بود

ف از برای فردا
فصل بهار انسان

ق از برای قالبین
حاصل کار انسان

ک از برای کابل
مرکز کشور ما

گ با دو سرکش خود
گلاب و گوهر ما

ل با لباس نازک
لاله‌ی گلشن شده

م با سر بزرگش
مادر و میهن شده

ن با تن کلانش
اول نان و نام است

و از برای وحدت
وطن را خوش پیام است

ه با دو چشم زیباش
همانند هرات است

د از برای داکتر
دوا و درمان ما

ذ آید از پی دال
ذله و نقطه بر سر

ر آید از رد او
بدون نقطه از در

ز همچو زنگ ساعت
به گوش ما نشسته

ژ از برای ژاله
به هوش ما نشسته

س با صدای خویش
خوانده سرود ما را

ش آورده به مکتب
شکوفه و شما را

ص دارد حلقه بر سر
چنگک صیاد شده

ض مانده نقطه بر سر
ضد کرده و ضاد شده

ط از برای طاووس
طوطی خوش زبان است

ظ از برای ظاهر
نقطه به روی آن است

ما همگی می خوانیم
الفبای دری را

تا خوب یاد بگیریم
زبان مادری را

الف برای انسان
بر سر خط نشسته

ب از برای بابا
با یک نقطه نشسته

پ با سه نقطه در زیر
پروانه‌ی بهار است

ت با دو نقطه بر سر
اول توپ و تار است

ث با سه نقطه بر سر
ثریا شد، ثمر شد

ج از برای جاوید
جواری و جگر شد

چ با صدای چهچه
بلبل خوش نوا شد

ح با شاخ کج خود
حاضر درس ما شد

خ برای خورشید
روشنی جان ما

تنظیم: داکتر پروین پرواک

